
Instituto Nacional de Enseñanza Media Menéndez y Pelayo

L'etapa del nacional-catolicisme

L'entrada a Barcelona de les tropes franquistes va desbaratar el curs 1938-39. En el llibre d'actes de Claustre de l'antic Institut Salmerón del 15 de març hi llegim dues novetats: passava a dir-se Menéndez y Pelayo i l'acte es celebrava a la biblioteca de l'edifici de la Via Augusta de l'Escola Blanquerna, expropiada per l'Estat franquista degut al seu marcat catalanisme i model pedagògic progressista.

El primer director d'aquest període fou Manuel Marín Peña, recordat per la seva intervenció en els expedients a professorat acusat de fidelitat a la República. El darrer, Florencio Caballero Valladares, ex-oficial de l'exèrcit nacional, ho va ser durant 17 anys i fins a la mort del dictador l'any 1975.

Un nou pla d'estudis

- ✧ El centre passava a ser un centre exclusivament masculí.
- ✧ Es proposava una disciplina estricta, gairebé militar.
- ✧ Es cantava el Cara al Sol, a primera hora del matí amb els alumnes rigorosament aliniats per cursos, mentre s'enlairava la bandera.
- ✧ L'ensenyament centrava la seva metodologia en la memorització.
- ✧ L'assignatura d'Història justificava la política centralista i imperialista del règim.
- ✧ S'imposava l'assignatura anomenada FEN, Formación del Espíritu Nacional, amb la finalitat d'exaltar el nou règim.
- ✧ La religió catòlica passava a ser assignatura obligatòria.